DECANVS ORDINIS MEDICI

ALBERTVS HALLER

M. ET PHIL. D.
MED. ANATOM. BOTAN. ET CHIR. P. P. O.
ARCHIATER REGIVS

VIRI CLARISSIMI

IOHANNIS LVDOLPHI CHRISTIANI
MEIER,

DISPVTATIONEM

DE NVPERA FEMINAE GRAVIDAE IN THEATRO GOTTINGENSI DISSECTIONE

PRO SVMMIS IN ARTE MEDICA HONORIBVS
PVBLICE SVSCIPIENDAM
INDICIT
AD DIEM XIV. SEPTEMBR.
MDCCXXXIX.
IDEM
ITERATAS DE VASIS CORDIS OBSERVATIONES
ADDIDIT.

GOTTINGAE,
APVD ABRAM VANDENHOECK, ACAD. TYPOGR.

§. I.

Ex quo *de vasis Cordis* primum observationes nostras edidimus publice, multae natae sunt opportunitates, quae ad exquisitiorem cognitionem corporis humani continuo nos invitant. Namque ex providentia Regia, cujus in nostra commoda administer perpetuus est ILLVSTRISSIMVS MVNCHHAVSIVS, exstructum est Theatrum anatomicum, ipso in hortis situ laetum, perspicua luce & figurae aptitudine commendabile, tribus vero adjectis cameris auctius, ut perpetua mutatione loci, & venti perspirantis salubri itu redituque foetorem sordesque evitemus facile, locum dissecandi etiam plures expeditum habeamus. Concessa est venia pa-

randi ex publico ſumtu inſtrumenta, quae a metalli puritate, aut ipſa novitate formae precium habent. Privilegia, & occaſiones nanciſcendorum cadaverum humanorum, ita auctae, & publica commendatione confirmatae, ut ab eo tempore, viginti quinque hominum corpora, praeter duos foetus, materno utero adhuc abſconditos, in Theatrum illata ſint. Quare in ea opportunitate, uti reliquas fabricae humanae partes, ita Cordis naturam dudum tentatam, in multis exemplaribus denuo ſollicite contemplati, non absque aliqua acceſſione obſervationum antiquos labores iteravimus. Quae vero a prioribus diverſa vidimus in vaſis Cordis, aut nondum viſa noviter invenimus, ea brevi ſermone enarrare hic viſum eſt. De *nervis*, alias & peculiari loco dicemus.

§. II.

Arteriarum Coronariarum originem ex quinque & ultra obſervationum conſenſu ſemper ſupra valvulas Arteriae magnae vidimus, ut non poſſimus hic tueri elegantem Theoriam

riam VIEVSSENII. (*a*) Nempe Vir Clarissimus cor contractum ideo nullum sanguinem proprias in carnes recipere existimavit, quod valvulae, ab ipso sanguinis ex corde prodeuntis fluento extensae, occludant arteriarum Coronariarum ostia, viamque in eas arterias tum demum concedant sanguini, quando contracta Arteria magna sanguinem suum versus Cor repellit, & spaciis velaribus inter valvulas Aortaeque parietes repletis, remotisque a pariete valvulis, liberum iter nascitur in cordis arterias. Experimentum certum est, Cor contractum expallescere, sanguinem in vasis suis non habere. Theoria vero observationibus clarorum virorum MORGAGNI, LANCISI, SANTORINI, ALBRECHTI, (*b*) nostris denique non respondet. Atque videtur ad excludendum sanguinem sufficere in corde, ea, quae in omni musculo sufficit, tumida fibrarum carnearum durities, a qua sanguis in arterias receptus expellitur, adventans excluditur. Ita tamen, ut ratio etiam habeatur anguli, ad quem

(*a*) *Traité du coeur. c. XI. p.* 76.
(*b*) Vid. *Diss. nostr. de vas. cord. propr.* §. III. *not.* c.

quem ex arteria Aorta proveniunt Coronariae. (*c*) Is enim angulus ſurſum obtuſus, ad cor vero acutus eſt, favet ergo admittendo ſanguini, qui redit ab Aorta, excludit eum, qui ex corde advenit.

§. III.

In *Arteriarum Coronariarum* & truncis & ramis, multum naturam a ſe ipſa diſſentire vidimus. Et arteriam quidem *Dextram* non ſolum *venae mediae* comitem, ſed trans eamdem, ad ramos *Venae Coronariae* magnos penetraſſe vidi, cum Siniſtra brevior eſſet; alias Siniſtra Venae mediae comes fuit, Dextra ad venam Dextram ſubſtitit, nunquam tamen utraque Arteria in coronam coaluit. Quod ideo, & viſum eſſe, & non infrequenter, contra Rvyschivm & Winslowvm non nego, perpetuam eſſe, & in magnis ramis conjunctionem, id videtur poſſe negari. (*a*)

§. IV.

(*c*) Vievssens l. c. *Tab.* V. f. 1.
(*a*) *De Vaſ. Cord. propr.* IV. *not.* f.

§. IV.

Rami *Arteriae dextrae*, ſatis conſtanter viſi ſunt. I. Ad Arteriam pulmonalem, non exiguus. (*a*) II. Ad aurem dextram, aut unus, isque magnus, a quo Aorta ramulos habet, qui ad ſiniſtrum ſinum usque migrat, aut plures exigui. (*b*) III. Comites *venarum innominatarum* aliquot in plano inferiori. (*c*) IV. Comites demum *venae mediae*, aut ad eam paralleli, in plano inferiori. Profundum ramum non dat, qualis ex ſiniſtra venit, quod per tenuem ſubſtantiam cordis incedat, vix aliquot fibris a ventriculi dextri cavo diſtans.

§. V.

Arteria coronaria ſiniſtra, Profundum ramum, & alios ad ſinum ſiniſtrum dedit perpetuo. Viſa eſt etiam ab ortu trifida fuiſſe, ita ut ſiniſterior ramus protinus ad inferius planum reperet, medius per marginem obtu-

(*a*) ib. §. V. dictus II.
(*b*) ibid. dicti III.
(*c*) ibid. IV.

obtuſum deſcenderet, dexterior idemque maximus comes eſſet venae coronariae magnae.(*a*)

§. VI.

In Venis longe uberior fuit obſervatio. Namque ante omnia in feminino cadavere, ſemel omnino, viſa eſt *Vena anterior* Galeni (*a*) in facie ſuperiori & anteriori Cordis, maximae *innominatarum* ſimilis, quae & ex aure, & ex convexa cordis facie ramos colligens, ipſis auris cum Venae Cavae ſuperioris confiniis inſerta fuit.

§. VII.

Innominatae perpetuo adſunt aliquae, ſatisque conſtanter parallelae inter ſe, a mucronis ſede, per faciem convexam ducentes pene recto curſu, trans arteriam dextram, ad aurem dextram, ejusque baſin, qua parte cum oſtio venoſo conjungitur. Aliquando *inferior* earum, in planam faciem reflexa, inoſculata

(*a*) Qualis eſt ſimillima icon Vieuss. Tab. VI. f. 1. n. 3. 4. 5.
(*a*) Conf. *de Vaſ. Cord.* XV. not. b.

osculata est *Mediae*. Eadem inferior ramos dare solet transversos, cum transversis ramis Venae Mediae connexos. Bis visa est earum una simillima iconi EVSTACHIANAE (*a*), inserta, ut solet, in proprium recessum Auriculae inter carneos cancellos, medio inter Aortam & marginem acutum loco; Ejus alius ramus (*b*), comes Arteriae coronariae dextrae adscendebat, alius ad marginem acutum declivis (*c*), inosculabatur Venae auris dextrae. Caeterum duae, tres, quatuor, quinque, variis temporibus visae sunt, & semper ea fuit maxima, quae margini acuto propior. Saepe earum aliquae inseruntur, non auri, sed *Venae auris dextrae.*

§. VIII.

Vena Auris dextrae nova & perpetua Vena, plerumque ramus Venae Mediae, aliquando proprio osculo, propius sinum, in commune ostium venosum inserta, dicta fuit nobis

(*a*) T. XVI. f. 1. 16 - 12.
(*b*) ib. 13 - 13.
(*c*) ib. 19 - 13.

nobis alibi nomine *Venae anterioris inferioris.* (*a*) Ea ſequitur pene ſemper directionem arteriae Coronariae dextrae, ſed ſuperior, magis in Auris dextrae ſubſtantia, major quavis Innominata. Deinde vel deſcendit ad mucronem in plano inferiori, uno, vel duobus ramis, qui cum Vena Media varie confluunt, quales ſunt obſervationes noſtrae jam dictae, binaeque nuperiores. Et tunc quidem Innominatae ſua oſcula ſibi habent in aure. Alias in planum anterius redit Vena noſtra, atque tunc eſt truncus Innominatarum, quarum duas, tresve, ſuis notis ſatis conſpicuas recipit, inque oſtium commune ducit. Alias in planum anterius redit quidem, ſed cito deſinit minor, & inoſculata Innominatae inferiori. Haec Vena a parte inferiori auris dextrae, & a cordis dextri parte infima & anteriori, inſignem ſanguinis portionem in oſtium venoſum deducit, nemini dicta. Nomen a ſitu dedimus, ſemper enim longo ductu radicem dextrae Auris obſervat.

§. IX.

(*a*) *De Vaſ. Cord.* XVI.

§. IX.

Semel omnino admiratione dignam ejus varietatem vidimus, ſi quidem fuit varietas, neque aliqua noſtra culpa poſteriores obſervationes effugit. Triplex nempe & continuus circulus venoſus Cor ambivit. Quorum alius initio facto ab oſtio communi venoſo, Coronariam magnam junxit propriae Venae peculiari, quae & ipſa conmunicavit cum Vena dextra, in oſtium reduce. Hic magnus circulus fuit. Minores duo circuli venoſi ſuum ſingulus oſtium venoſum coronavit. Pulchra fabrica, haec fuit. Atque quidem, Vena auris dextrae, ex *Media* proveniens, recipiebat Innominatas aliquot. Eadem, in plani ſuperioris parte ima & anteriori, reperiebat *ſinum venoſum*, (a) oblique in auris ſubſtantia ſitum, huic inſerebatur, & cum ipſo, auris dextrae receſſui inter lacertos carneos, ut ſolet Innominata. Verum eidem ſinui inſere-

(a) VIEUSSENS Tab. IV. f. 1. 1. 1. T. XI. f. 1. L. & p. 46. Habuit eum ſinum pro communi oſtio Venarum Innominatarum. Nobis ſemel viſus omnino, alias Venae Innominatae ſeorſim ſuis oſtiolis ſe aperuerunt.

ſerebatur adveniens a ſuperiori parte, & ex Aortae regione *Vena peculiaris*, (*b*) quae verſus Aortam ducebat flatum ſtylumque, ſubque hujus Aortae radice, ad arteriam Pulmonalem erepebat, ante ejus vero originem rete faciebat conſpicuum & elegans, atque eadem in ſede inſerebatur Venae Coronariae magnae ramis, ubi ea incipit reflexa ad mucronem deſcendere. Sic dimidium dextrae auris ambitum deſcripſerat venoſus circulus. Deinde vena Coronaria magna ſemicirculum ſuum ſolitum circa ſinus ſiniſtri radicem perficiebat. Circa univerſum Cor vero unus jam, isque continuus circulus deductus erat. Sed latebat praeterea in ſinus dextri radice, ſuper oſculum valvuloſum, orificium *Venae occultae*, inter Arteriam Aortam anterius poſitam, & Venae coronariae oſtium poſterius. Id oſtium duxit per rectam venam ad Aortam usque, ubi fiſſa vena, alterum ramum, ad poſteriora, ſiniſtra, ſuperiora arteriae Magnae inſeruit *Venae peculiari* modo dictae ad

(*b*) Qualis eſt Evstachiana T. XVI. f. 1. 13-13. dicta ad §. VII. not. b.

ad ipſam Aortae radicem inferius, ſicque perfecit cum Vena peculiari ambitum venoſum auris dextrae. *Venae* vero *occultae* ramus alter ad inferiora, dextra, anteriora Aortae duxit, & emerſit ad ipſam originem arteriae Coronariae ſiniſtrae, datis ad Aortam Arteriam ramis; isque ramus in ſupremo margine obtuſo inſerebatur Coronariae ſuperiori, cum qua circulum auris ſiniſtrae perſecerat. Ibat ergo ab oſtio venoſo Coronariam flatus, per venam Coronariam, in oſculum *venae occultae*, itidemque in *venam peculiarem* arteriae Pulmonalis comitem, per hanc in *Venam dextrae auris* denuoque in *Mediam*, liberrime. Neque absque ſpe ſumus, ſaepius, imo plerumque forte, hanc fabricam, adeo opportunam ad expeditiſſimum ſanguinis iter repertam iri ſedula inquiſitione, ſolo flatu, & continua patienti ſtylorum exploratione. Injectio enim ceracea nihil hic proficit.

§. X.

Alias venas peculiares, *Venam valvularum oſtii dextri*, juxta valvulam coronariam apertam; & alias juxta veſtigium ovale, ad hoc

ipſum *veſtigium*, (*a*) ad *aurem*, & *ſinum* ducentes, harumque ſimiles, ut exiguas, & non conſtantes, omittimus enarrare.

§. XI.

In *Vena Magna Coronaria* nihil vidimus, quod a prioribus obſervationibus (*a*) differret. Unicam nuper valvuloſam rugam vidimus, quae in ipſo trunco, ſub ſiniſtro ſinu, ad perpendiculum e venae membrana eminuit. Sed neque ea reſtitit aeri, neque pro valvula haberi debet.

§. XII.

Vena Media nunquam defuit, & pene perpetuo, ultra cordis mucronem per convallem apicibus ventriculorum interjectam emerſit ad planum ſuperius, obviamque ivit, ei, cui

(*a*) Veine Iſthmique Vievss. T. XII. f. I. L. & p. 35.
(*a*) l. c. XIII.
(*a*) Viſa eſt ejus manifeſtiſſima valvula, alia ab oſtiolo Coronariae, ut denuo cogar diſſentire a Cél. Trewio, qui ſolam eductam ſinus membranam Coronariae pro valvula eſſe exiſtimat *de differ. inter nat. & non nat. p.* 49:

cui & inoſculatur, Venae Coronariae magnae.

§. XIII.

Denique de *Valvula* EVSTACHII nuperiores aliquas obſervationes viſum eſt addere prioribus (*a*) experimentis, quod inſtitutum ipſa rei adfinitas non incommodum fore perſuaſit. In ſex cordibus humanis, magno conſenſu, confirmata eſt deſcriptio ejus valvulae, quam proprio ſcripto expoſui. Semper firma, & duplicata membrana ſinus, (*b*) gracili ortu, e ſiniſtra columna Iſthmi, adſcendit juxta radicem auriculae primo ſiniſtrorſum, deinde ſemicirculari ambitu dextrorſum, adusque ſedem pene e regione oppoſitam origini, ductu ad horizontem parallelo. Nunquam reticulata viſa eſt, (*c*) nun-

(*a*) in progr: *de Valvula* EVSTACHII, quod Aprili menſe 1738. prodiit, deſtinatum equidem ad initium hyemis, & media hyeme perfectum, neque tamen editum prius. In quo, manifeſtum vicium corrigere valde neceſſarium viſum eſt. Male nempe p. 7. *Siniſterius* dicitur poſita eſſe quam oſtium venae Coronariae, quae adeo manifeſte eſt dexterior.

(*b*) Unius, duarum, trium tandem linearum latitudine viſa eſt.

(*c*) Et ſi quidem habitum imitata eſt reticuli, is tamen manifeſto per-

nunquam nisi versus Venam Cavam convexa ad aurem vero concava. In foetu manifeste omnino ex Isthmi crure continuo deducta, eum finem habere visa est, ut sanguinem Venae Cavae inferioris avertat ab aure, cogatque occurrere foramini ovali (*e*). In adulto is finis unice convenire videtur fabricae, ut sanguinem ex contracta auricula cedentem contineat, neque permittat, ut in Cavam Venam redeat, qui cordi totus debetur.

Verum de his quidem satis & nimium. Dicendum nunc est de eo Viro, quem hodie summis in Medica arte honoribus ornandum publice proponimus. Is est

IOHANNES LVDOLPHVS CHRISTIANVS MEIER,

Natus in Luneburgici ducatus vico Ebstorf,

---

pertinuit ad auris cancellos, neque adtigit Valvulae jugum. Ut etiam magis videatur praeter legem naturae esse eas areolas, quas lacera membrana aliquando intercipit. In corde tamen nuperrime dissecto apprime polyposo, integra fuit.

(*d*) Moneo, quod nuper aliter descripta sit, sed nisi omnia fallunt, non ad Naturae normam.

(*e*) Uti perspicaciter observavit Cel. Trewius l. c. p. 76.

(*f*) *Progr. nostr. de Valv. Eust.* §. VI. *not.* t.

ſtorf, die XXV. Julii anni MDCCXIV. Pater fuit JOHANNES VLRICVS MEYER Aulae Regiae Chirurgus, mater femina ornatiſſima CHRISTINA JVLIANA DE COLMANN, cujus Pater FRANCISCVS olim *vigiliarum praefectus* (vulgo MAIOR) meruerat in exercitu GEORGII WILHELMI Ducis Cellenſis. Bonarum Literarum initiis inbutus eſt opera JACOBI HENRICI MARCARD doctiſſimi in Cellenſi Gymnaſio Rectoris, & JOHANNIS MARTINI LVDOVICI EVERS, Conrectoris ejusdem Scholae. Inde anno MDCCXXXII. in Academiam JVLIAM migravit, nomenque dedit Prorectori Magnifico JONAE CONRADO SCHRAMM, S. Th. D. P. Prim. & eam, quam a PATRE fideliter acceperat Chirurgicae artis cognitionem, inſigniter auxit praeceptis Viri Celeberrimi LAVRENTII HEISTER, quem in plerasque Medicinae partes praelegentem audivit: Praxeos vero regulas ab Archiatro GVELPHICO BRANDANO MEIBOMIO, Anatomica & Chemica a PETRO GERIKE, viris ampliſſimis didicit. Triennio Academico defunctus, in Regiam Anglorum LONDINVM ſe contulit an-

no MDCCXXXV. ibique viris celeberrimis, CHESELDEN, TEISSIER, AMYAND, MIDDLETON, BELCHIER ita innotuit, ut plurima ad perfectiorem Chirurgiae & Medicinae cognitionem pertinentia ex eorum sermonibus disceret. In Nosocomiis Londinensibus, eoque in primis quod nomen habet *Hyde-Park-Corner*, curationibus aegrorum per sesquiennium operam dedit. His subsidiis instructior, patriam repetiit, & in REGIA GEORGIA AVGVSTA, intimae admissionis discipulus, a me Institutiones Medicas ad ductum BOERHAAVII repetito audivit. Eadem vero in Urbe, Virginis sibi ignotae, Ornatissimae vero, & amore suo dignissimae ANNAE CATHARINAE WOHLFELD varias dotes ita perspexit, ita vicissim placuit amatae virgini, ut eam sibi dulcissimam vitae sociam laetus nunc habeat. Supererat, ut studiis suis legitimum finem inponeret. Quare cum ad examina solennia respondisset, ex antiquo more, die XIV. Septembris MDCCXXXIX. praeside me D. ALBERTO HALLER P. P. O. Archiatro, & ordinis medici Decano, publice disputabit, *de nupera dissectione feminae*

gra-

gravidae. Ad eam cerimoniam officioſiſſime invitamus MAGNIFICVM GEORGIAE AVGVSTAE PRORECTOREM, ILLVSTRISSIMOS COMITES, PROFESSORES ACADEMIAE CELEBERRIMOS & omnes qui ſtudiorum gratia civitati noſtrae adſcripti ſunt. Sigillum ordinis medici adpoſuimus.

